

PARAULA I VIDA

Un pelegrinatge de fe

Falten ja pocs dies per començar els actes de la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ); primer, en els anomenats *dies a les diòcesis*, del 12 al 15 d'agost, i després en els actes centrals que se celebraran a Madrid, del 18 al 21 del mateix mes, amb la presència del Papa.

El 20 de desembre de 1985, per iniciativa de Joan Pau II, es creaven aquestes JMJs, que Benet XVI ha continuat amb el seu carisma i estil propis. Les JMJs s'han de considerar sota la perspectiva del pelegrinatge. Les Jornades han nascut del desig d'oferir als joves moments significatius de pausa en el seu camí de pelegrinatge de fe, i també per facilitar-los la trobada amb altres joves de la seva edat, que provenen d'altres països i continents, amb els quals puguin

compartir la seva fe, les seves inquietuds i problemes, i intercanviar experiències.

Per això, s'invita periòdicament els joves a convertir-se en pelegrins pels camins del món, tot construint ponts de fraternitat i d'esperança entre persones, pobles i cultures.

Benet XVI saludant els joves de la JMJ de Sydney (Austràlia)

Aquest pelegrinatge de fe, que ha seguit les principals ciutats del món, arriba en els propers dies a Madrid per als actes centrals. El lema de la Jornada d'enguany insisteix en aquesta dimensió de la fe: «Arrelats i edificats en Crist, fermes en la fe (Col 2,7)». En el missatge que adreçà als joves de tot el món, tot convidant-los a la JMJ, el Papa fa una detallada explicació del lema. «La fe cristiana —diu— no és sols créixer en la veritat, sinó sobretot és una relació personal amb Jesucrist. La trobada amb el Fill de Déu proporciona un dinamisme nou a tota l'existència. Quan comencem a tenir una relació personal amb Ell, Crist ens revela la nostra identitat i, amb la seva amistat, la vida creix i es realitza en plenitud.»

El Papa invita els joves a fonamentar la seva fe en Crist i en la seva Paraula; a recolzar-se en la fe dels seus éssers estimats, en la fe de l'Església, i els convida també a agrair al Senyor haver-la rebut com un do i haver-la fet seva.

El Papa no amaga als joves les dificultats que troben en la societat actual per viure la fe. «En efecte —els diu—, hi ha un fort corrent de pensament laicista que vol apartar Déu de la vida de les persones i de la societat, plantejant i intentant de crear un paradís sense Ell. Però l'experiència ensenya que el món sense Déu es converteix en un infern on prospera l'egoisme, les divisions en les famílies, l'odi entre les persones i els pobles, la manca d'amor, alegria i esperança.»

Benet XVI diu als joves que es disposen a participar en la JMJ que no es deixin seduir per la forma de pensar laicista i que no permetin que es debiliti la seva fe, amb les inevitables conseqüències en el pla moral. «Per això, també jo —els diu—, com a successor de l'apòstol Pere, desitjo confirmar-vos en la fe. Mantingueu i cultiveu un diàleg personal amb Jesucrist, en la fe. Conegueu-lo mitjançant la lectura dels Evangelis i del Catecisme de l'Església Catòlica; parleu amb Ell en la pregària, confieu en Ell. Mai no us trairà.»

Invito, doncs, tots els diocesans i tots els qui puguin col·laborar-hi, a rebre aquests joves d'arreu del món que ens visitaran en els propers dies com a autèntics pelegrins de la fe.

† **Luís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Trobada de joves a l'Espai Fòrum

▶ A partir de l'11 d'agost es preveu l'arribada a les diòcesis catalanes de més de 40.000 joves de diversos punts d'Europa i d'Amèrica que seran acollits en centres educatius, en parròquies i en famílies dels deu bisbats amb seu a Catalunya. El proper dissabte, dia 13 d'agost, tots els joves es trobaran a Barcelona, on tindran lloc els actes conjunts dels *dies previs a les Esglésies locals* de la JMJ: a les 10 h, celebració de l'eucaristia a l'Espai Fòrum (en la foto); a les 13 h, recepció a l'Ajuntament als bisbes i als representants de les delegacions acollides; a la tarda, itinerari espiritual i cultural per la ciutat, amb visites a la catedral i a les basíliques de Santa Maria del Mar i de la Sagrada Família; i a les 20 h, cloenda de la jornada amb un concert, també a l'Espai Fòrum.

GLOSSA

En tot servir i estimar

Un pare de família, universitari capacit i ben considerat en la seva professió, ha coordinat la catequesi d'una comunitat cristiana durant quatre cursos. En acabar el seu servei, escriu aquesta pregària: «En tot servir i estimar». «Quantes vegades he escoltat aquestes paraules de sant Ignasi? Moltes des d'aquell recés, sent adolescent, en què les vaig descobrir per primera vegada. Però, la veritat sigui dita, fins no fa massa no em deien gaire cosa. Fins i tot, em semblaven una mica cursis. Ara, però, comencen a cobrar sentit per a mi. Potser perquè durant uns anys he intentat servir, aportant a la comunitat cristiana alguna de les meves capacitats, i m'he adonat que servir t'apropa a estimar.»

«I què deu voler dir servir? Faig un intent de definició propi, com si jugués al joc del diccionari jo sol. Deu voler dir posar a disposició del proïsme aquells dons o aquelles capacitats que un hom té per tal que altres en puguin treure profit. Imagino, també, que els dons són innats, mentre que les capacitats o els coneixements han estat apresos a partir de dons d'altres que els han volgut compartir amb nosaltres. No intentaré definir estimar. És massa difícil. Però sí sé, per pròpia experiència, que estimar pot ser egoista. En canvi, quan s'arriba a l'amor mitjançant el servei, aquest amor no és mai

egoista. I el que és més difícil: «en tot...» Si ja és difícil servir, si ja és difícil estimar, no m'imagino servir i estimar «en tot». Deu voler dir que no només ho hem de fer a la unitat, amb la família... També a la feina (on hi ha aquell cap dèspota i aquell amic seu tan desagradable), a la comunitat de veïns (on hi ha la veïna que llença la brossa al pati interior), al partit polític (on hi ha un trepa que només pensa a arribar a la cadira), a la universitat (on el que seua al meu costat només ho fa per poder copiar)... Allà imagino que hem de servir a través de la justícia, del joc net, de la transparència i de la predisposició a estar al costat de qui ho necessita. Així hi acostarem una mica el Regne.»

«Estimeu-vos afectuosament com a germans, avanceu-vos a honorar-vos els uns als altres» (Rm 12,10). Quatre anys, setmana rere setmana, treballant pel Regne sense negligir la reflexió ni la pregària, ni la vida comunitària al voltant de la taula de Jesús en l'eucaristia dominical. Acaba la pregària amb una petició: «Senyor, ajudeu-nos a estimar a través del servei i a deixar copsar alguna cosa del Regne a través de tot el que pensem, de tot el que diem i, sobretot, de tot el que fem». Només caldria afegir: perquè tots arribin a Vós.

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

M ANY
JOAN
MARAGALL
2010-2011

El senzill, i sabut, i no obstant sublim: «Pregueu pels qui us han fet el mal i en això coneixeran la vostra raó i la vostra força», això només podia dir-ho un pastor com V. Il·lma. I sols V. Il·lma. ha sabut dir-ho com calia, i no cal pas dir res més. Així, els qui ens callàrem per massa obscuritat, ara hem de callar perquè ja hi ha prou llum. Caritat i avant. Cert que la cosa té altres aspectes (*es refereix a la Setmana Tràgica*); però després d'haver-la mirada fixament en aquest aspecte (*el misteri del mal i el perdó*), els meus ulls almenys resten tan saciats, que tota altra consideració els disgustaria. Amb tots els meus, m'inclino esperant sempre la benedicció de V. Il·lma.

(Carta al bisbe Josep Torras i Bages, 11-09-1909)

DIUMENGE XIX DE DURANT L'ANY

► Lectura del primer llibre del Reis (1Re 19,9a.11-13a)

En aquells dies, Elies arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu, i passà la nit en una cova. El Senyor li va fer sentir la seva paraula, i li digué: «Surt fora i estigue't a la muntanya, a la presència del Senyor que ara mateix passarà». Llavors vingué una ventada, tan forta que esberlava les muntanyes i esmicolava les roques davant el Senyor, però el Senyor no hi era. Tot seguit vingué un terratrèmol, però el Senyor tampoc no hi era. Després vingué foc, i el Senyor tampoc no era en el foc. Finalment vingué el so d'un aire suau. Així que Elies el sentí, es cobrí la cara amb el mantell, sortí fora i es quedà a l'entrada de la cova.

► Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor, i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble / i als qui l'estimen. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

Crist dóna la mà a sant Pere, a punt de ser engolït per les onades. Fragment d'una estola. Museu Bargello (Florència)

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 9,1-5)

Germans, us asseguro per Crist que dic la veritat, que no menteixo; la meva consciència, guiada per l'Esperit Sant, n'és també testimoni: Sento una gran tristesa i un dolor constant al fons del cor: tant de bo fos jo proscrit del Crist, en lloc dels meus germans, el poble del meu llinatge. Com a israelïtes, és d'ells la gràcia de fills, la glòria de la presència de Déu, les aliances, la Llei, el culte i les promeses; són d'ells també els patriarques, i finalment, com a home, ha sortit d'ells, el Crist, que és Déu per damunt de tot. Sigui beneït per sempre, amén.

► Evangeli segons sant Mateu (Mt 14,22-33)

Quan la gent hagué menjat, Jesús obligà els deixebles a pujar tot seguit a la barca i avançar-se-li cap a l'altra riba, mentre ell acomiadava la gent. Després d'acomiarar tothom, pujà tot sol a la muntanya per pregar. Al vespre encara era allà tot sol. La barca ja s'havia allunyat bon tros de terra, però les ones la destorbaven d'avançar, perquè el vent era contrari.

Passades les tres de la matinada, Jesús hi anà caminant sobre l'aigua. Quan els deixebles el veieren, s'esveraren pensant que era una fantasma, i cridaren de por. Però Jesús els digué de seguida: «No tingueu por, que sóc jo». Pere li digué: «Senyor, si sou vós, maneu-me que vingui caminant sobre l'aigua». Jesús contestà: «Ja pots venir». Pere baixà de la barca, es posà a caminar sobre l'aigua i anà on era Jesús. Però en adonar-se del vent que feia, s'acovardí i començà d'enfonsar-se. Llavors cridà: «Senyor, salveu-me». A l'instant Jesús li donà la mà i li digué: «Quina poca fe! Per què dubtaves?» I quan hagueren pujat a la barca, el vent amainà. Els qui eren a la barca es prosternaren i deien: «Realment sou Fill de Déu.»

► Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 19,9a.11-13a)

En aquellos días, cuando Elías llegó al Horeb, el monte de Dios, se metió en una cueva donde pasó la noche. El Señor le dijo: «Sal y ponte de pie en el monte ante el Señor. ¡El Señor va a pasar!» Vino un huracán tan violento que descuajaba los montes y hacía trizas las peñas delante del Señor; pero el Señor no estaba en el viento. Después del viento, vino un terremoto; pero el Señor no estaba en el terremoto. Después del terremoto, vino un fuego; pero el Señor no estaba en el fuego. Después del fuego, se oyó una brisa tenue; al sentirla, Elías se tapó el rostro con el manto, salió afuera y se puso en pie a la entrada de la cueva.

► Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz a su pueblo y a sus amigos.» / La salvación está ya cerca de sus fieles, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / la salvación seguirá sus pasos. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 9,1-5)

Hermanos: Digo la verdad en Cristo; mi conciencia, iluminada por el Espíritu Santo, me asegura que no miento. Siento una gran pena y un dolor incesante en mi corazón, pues por el bien de mis hermanos, los de mi raza según la carne, quisiera incluso ser un proscrito lejos de Cristo. Ellos descendían de Israel, fueron adoptados como hijos, tienen la presencia de Dios, la alianza, la ley, el culto y las promesas. Suyos son los patriarcas, de quienes, según la carne, nació el Mesías, el que está por encima de todo: Dios bendito por los siglos. Amén.

► Evangelio según san Mateo (Mt 14,22-33)

Después que la gente se hubo saciado, Jesús apremió a sus discípulos a que subieran a la barca y se le adelantaran a la otra orilla, mientras él despedía a la gente. Y, después de despedir a la gente, subió al monte a solas para orar. Llegada la noche, estaba allí solo. Mientras tanto, la barca iba ya muy lejos de tierra, sacudida por las olas, porque el viento era contrario.

De madrugada se les acercó Jesús, andando sobre el agua. Los discípulos, viéndole andar sobre el agua, se asustaron y gritaron de miedo, pensando que era un fantasma. Jesús les dijo enseguida: «¡Ánimo, soy yo, no tengáis miedo!» Pedro le contestó: «Señor, si eres tú, mándame ir hacia ti andando sobre el agua.» Él le dijo: «Ven.» Pedro bajó de la barca y echó a andar sobre el agua, acercándose a Jesús; pero, al sentir la fuerza del viento, le entró miedo, empezó a hundirse y gritó: «Señor, sálvame.» Enseguida Jesús extendió la mano, lo agarró y le dijo: «¡Qué poca fe! ¿Por qué has dudado?» En cuanto subieron a la barca, amainó el viento. Los de la barca se postraron ante él, diciendo: «Realmente eres Hijo de Dios.»

COMENTARI

Més enllà dels límits

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Dt 10,12-22 / Sl 147 / Mt 17,22-27 ■ **dimarts**: Os 2,16b.17b.21-22 / Sl 44 / Mt 25,1-13 ■ **dimecres**: 2Co 9,6-10 / Sl 111 / Jn 12,24-26 □ **dijous**: Js 3,7-10a.11.13-17 / Sl 113 / Mt 18,21-19,1 ■ **divendres**: Js 24,1-13 / Sl 135 / Mt 19,3-12 ■ **dissabte**: Js 24,14-29 / Sl 15 / Mt 19,13-15 ■ **diumenge** vinent, XX de durant l'any (lit. hores: 4a setm.): Is 56,1.6-7 / Sl 66 / Rm 11,13-15.29-32 / Mt 15,21-28.

La condició humana comporta algunes limitacions insalvables: per exemple, no podem volar, no podem ser en dos llocs al mateix temps, no podem viure per sempre... Convé assumir-ho amb realisme i amb normalitat.

Tanmateix, és cert que mentre tendim a lamentar-nos d'allò que no podem fer, aprofitem poc les possibilitats reals que tenim al nostre abast. De fet, la investigació i la tecnologia han permès d'aconseguir fites que en altres temps eren impensables: gràcies als avions podem desplaçar-nos per l'aire, amb els telèfons i altres mitjans podem comunicar-nos amb llocs llunyans, la medicina ha permès d'allargar extra-

ordinàriament la vida humana... Aquests i altres avenços han estat resultat de la dedicació, la recerca, l'enginy, la constància i, sobretot, de la confiança.

En una coneguda escena evangèlica, Jesús camina sobre les aigües. Es tracta d'un fet que en principi és impossible per a una persona humana: sostenir-se sobre l'aigua és una altra de les activitats que no podem realitzar. També ho hem aconseguit de manera indirecta gràcies a les barques, els vaixells i d'altres instruments, però no podem fer-ho sense aquestes ajudes. Segons l'evangeli, quan Pere veu Jesús dret damunt l'aigua també s'atreveix a saltar de la barca i comença a caminar. Però

de seguida s'adona que està fent una cosa increïble, perd la confiança i s'enfonsa en l'aigua. Jesús li fa notar la seva covardia i falta de fe.

Jesús venia de pregar. La relació tan forta que manté amb Déu és el que li dóna confiança, força i suport. Unit a Déu, és capaç de superar els límits de la naturalesa humana. Sovint, els nostres límits són més aparents que reals. Els obstacles que tenim al davant, per més greus que semblin, es poden superar. L'exemple de Jesús mostra que a través de la confiança i de la pregària podem aconseguir coses que ens semblen utòpiques o impossibles.

Agustí Borrell

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Personatges de la Bíblia: Josep (i 6) Intèrpret de la història

Josep també és un gran mestre espiritual perquè sap llegir la història en clau de la fe. Rellegeix els esdeveniments en clau sagrada. No es reconcilia només amb els seus germans, dient-los: «Jo sóc Josep, el vostre germà, que vosaltres vau vendre a uns que anaven a Egipte» (Gn 45, 4-8). També es reconcilia amb la seva història particular: «No sou vosaltres els qui em vau enviar aquí, sinó Déu. Ell ha fet que jo fos com un pare per al faró, m'ha fet senyor de totes les seves possessions i governador de tot el país d'Egipte.»

Josep és capaç de fer present Déu allà on semblava que no hi era. Les circumstàncies que envolten la seva vida ens fan pensar que Déu l'ha abandonat. En canvi, Josep pren consciència de com Déu l'acompanyava al llarg de la seva història. Fa una lectura en clau sagrada de la realitat. D'aquesta manera, no es reconcilia només amb els seus ger-

mans sinó també amb tota la realitat, perquè, al cap i a la fi, Déu és al darrere de tot.

I en aquesta hermenèutica profètica de la seva història descobreix que Déu transforma el mal en bé. Malgrat els errors humans, Déu és qui té les regnes de la història. El mal que els seus germans li havien ocasionat no és un impediment per a l'acompliment del pla de Déu sinó que el reconverteix. Era el camí que ha conduït molts a un bé major.

Amb aquesta idea acaba el relat del patriarca Josep, però també acaba el llibre del Gènesi. El llibre de l'Èxode començarà amb el naixement de Moisès. Malgrat tots els pecats dels homes, Déu no sent aversió envers la condició humana sinó que l'assumeix, la fa seva i, enmig de les seves llums i les seves ombres, es fa present. Però cal un mestre espiritual, com Josep, perquè ens n'adonem.

Josep Otón

(Històries i personatges. Ed. Claret, Barcelona 2009)

Muerte de la madre de siete hijos

Murió la esposa de mi amigo Tomás Claramunt, ambos padres de siete hijos e hijas. En la misa, y ante los restos de su madre, sus hijos dijeron:

- «Madre... nos faltará tu aliento, tu ternura, tu fuerza.»
- «Madre... confidente y cómplice de todos nuestros proyectos e ilusiones.»
- «Madre... a quien acudir para confiar nuestras angustias...»
- «Madre... desde el Cielo, con tu nueva perspectiva de los hechos y de las cosas de la tierra, danos tu eficaz ayuda como siempre hiciste...»
- «Madre... gracias para haber sido la columna vertebral de la familia...»
- «Madre... serás siempre para tus siete hijos e hijas: punto de referencia, punto de alivio y punto de encuentro.»
- «Madre... has sido mujer de fe, de amor y de fidelidades evangélicas...»
- «Madre... todos esperamos reunirnos definitivamente un día, en el Cielo, para disfrutar todos juntos de la vida eterna, en la felicidad total. ¡Gracias madre!»

El poeta mallorquí Mn. Costa i Llobera escribía, parodiando a san Juan de la Cruz:

- «Sólo una madre tiene: el amor / que no va, ni viene, / ni se pierde, / ni disminuye, / ni se cansa.»

J. M. Alimbau

(Del libro *La madre, la tuya y la mía*. Edit. Claret)

SANTORAL

7. ✠ Diumenge XIX de durant l'any.

Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques, mrs.; sant Gaietà (Cayetano, Vicenza 1480-Nàpols 1547), prev., fund. Teatins (CR, 1524); sant Albert Tràpani o de Sicília, prev. carmelita.

8. **Dilluns.** Sant Domènec (Domingo) de Guzmán (†1221), prev. d'Osma, fund. Dominicans (OP) a Tolosa de Llenguadoc (1215) per combatre els albigesos; sants Ciríac, Llarg i Esmaragde, mrs. a Roma (s. IV).

9. **Dimarts.** Sant Domicià, bisbe; sant Romà, mr. (s. III); sant Esteve, bisbe i mr.; santa Teresa-Beneta de la Creu (Edith Stein), mr. carmelitana, copatrona d'Europa; santa Candia Maria Cipriària Barriola, fund. Filles de Jesús.

10. **Dimecres.** Sant Llorenç, diaca hispànic i mr. a Roma (s. III); sant Deodat o Adeodat, proletari; santa Astèria, vg. i mr.

11. **Dijous.** Santa Clara (Assís 1193-1253), vg., fund. Clarisses (OSC, 1212), patrona de la televisió; sant Tiburci, mr.; santa Susanna, vg. i mr.

12. **Divendres.** Sant Herculà, bisbe; santa Hilària, mr., mare de santa Afra; beat Innocenci XI, papa (1676-1689); beat Joan de Rieti, rel. agustinià.

13. **Dissabte.** Sant Poncià, papa (230-235), exiliat a Sardenya amb sant Hipòlit, prev., considerats mrs.; màrtirs claretians de Barbastre (1936); sant Cassià, mestre mr. a Imola (s. III); santa Concòrdia, mr.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Centola, vg. i mr.

EDUCAR

Los hijos y los padres ancianos

Cómo cuidan los hijos a sus padres cuando estos se hacen mayores? La determinación de los deberes del hijo hacia sus padres depende mucho del marco cultural, religioso

y simbólico de una sociedad, como muy bien explica el amigo Francesc Torralba en el libro *Pares i fills*, puesto que la condición de hijo adquiere unas dimensiones propias en cada cultura.

En muchas circunstancias actuales, el hijo no dispone de tiempo ni de espacio para acoger y acompañar a sus padres ancianos. Las exigencias de la vida cotidiana le hacen muy difícil compatibilizar los deberes que tiene como padre (de sus propios hijos) con los deberes filiales (que tienen con sus padres). En numerosas ocasiones, estos cuidados recaen en profesionales preparados para ejercerlos. Así pues, delega en unos profesionales el cuidado de sus hijos (canguros y servicio doméstico) y en otros el cuidado de sus padres (enfermeros y personal de residencia).

Una de las virtudes esenciales que según el filósofo chino Confucio (551-479 a.C.) debe reunir el hijo es la piedad filial. ¿Los hijos tienen piedad de sus mayores? La mayoría, sí. El gran sabio chino insistía sobre el deber de atención y de estima que tiene el hijo hacia sus padres, sobre todo cuando estos no se pueden valer por sí mismos.

En los *Cuatro libros sagrados* que se atribuyen a Confucio se encuentran textos admirables sobre la piedad filial como la clave de las relaciones entre padres e hijos, como este: «Quien camina poco a poco para respetar a su acompañante anciano es alabado por su cortesía». Y como este otro: «Mientras vivan los padres, no estéis lejos de ellos.»

Honrar al padre y a la madre, en la tradición judeocristiana, es el cuarto mandamiento: «Con todo tu corazón honra a tu padre y no olvides los dolores de tu madre. Recuerda que por ellos has nacido. ¿Qué les darás a cambio de lo que han hecho por ti?» (Eclesiástico 7,28-29).

Dr. Paulino Castells

(Tenemos que educar, Ed. Península. Hem d'educar, Ed. Columna)

ENTREVISTA

ROSA NAVARRO CORTÉS

Aprender a estimar

Tenint en compte que l'educació afectiva i sexual no és només una qüestió pedagògica, i que els adolescents es troben amb una allau d'informació sobre sexualitat que no saben com administrar; sense idees sobre què fer amb ella, un equip d'especialistes coordinats per la Dra. Nieves González Rico ha elaborat uns materials pedagògics que, sota el títol *Aprendamos a amar*, pretenen donar resposta a la necessitat educativa en els àmbits afectiu i sexual, des de la mateixa concepció de la persona i la família. En aquesta iniciativa —en la presentació de la qual va prendre part Mons. Agustí Cortés— col·laboren l'editorial CEPE i la fundació Desarrollo y Persona, que dirigeix la Dra. González i a la qual pertany la Rosa Navarro (rosa.navcor@gmail.com).

L'educació afectiva i sexual és actualment la gran assignatura pendent de les famílies?

Les famílies sovint estan desorientades, es debaten entre la permissivitat i la repressió, i sovint prefereixen no afrontar el tema. Des de l'Administració, sovint es proposa una visió distorsionada i deshumanitzadora de la sexualitat, com a recerca de plaer sense més, però l'educació és un dret i una responsabilitat, sobretot dels pares. Cal una proposta autèntica, basada en la persona, que sàpiga mostrar la bellesa de l'amor i que ofereixi la seva veritat a la llibertat de l'altre.

La clau és aprendre a estimar? Com es pot ensenyar a la pròpia família a donar resposta a aquesta necessitat?

Sí. L'amor ho és tot, però avui domina una imatge sentimental de l'amor. La sexualitat, l'atractiu, el desig és quelcom bo, però perquè sigui totalment humà ha de completar-se amb la intel·ligència i la voluntat; cal una integració en la personalitat, arribant a una harmonia. Una sexualitat sense afectivitat és deshumanitzadora, acaba per cansar, fastigujar i avorrir. Necessita un significat: el secret de la vida, del matrimoni i de la família és el do de si. Sense significat, la vida perd gust.

Des de la fe, quina resposta cal donar als joves?

La fe és reconèixer una Presència, la del Crist viu, present aquí i ara. Ell abraça i salva la nostra vida, fins i tot el nostre límit, amb una misericòrdia que no té límit. És un pecat nostre la pretensió de salvar-nos perquè *complim*; qui compleix, però? Crist abraça i compleix allò humà d'una manera sorprenent, no *malgrat* la nostra humanitat, sinó *a través d'ella*: inclosa la nostra sexualitat.

Òscar Bardaji i Martin

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Festa de l'Assumpta 2011. La Basílica de la Puríssima Concepció de Barcelona (c/ Aragó 299) celebra, el 15 d'agost, l'Assumpció de Maria, la seva segona festa major. La vigília, diumenge 14, és col·locada al mig del temple de la parròquia la imatge de talla de la Mare de Déu Adormida amb un artístic lilit, bellament adornat amb imatges d'àngels i flors; a les 17.30 h, celebració comunitària de la Penitència; i a les 19 h, primeres vespres solemnes. El dia 15, Eucaristia celebrada a les 11.30 h, amb predicació de Mn. Bernat Gimeno; a les 19 h, vespres solemnes cantades. Després de les vespres es farà una processó pel claustre de la parròquia portant la imatge de la Mare de Déu Adormida, amb la participació especial de les religioses assistents a l'acte.

CURSETS

II Jornades d'estudi sobre l'home. «L'home i la dona, diferències vitals en el seu camí de comunió i col·laboració». Organitzat pel Seminari del Poble de Déu al Casal Sant Martí de Campelles (Ripollès), del 12 al 14 d'agost. Ponents: Mn. Joan Mir Tubau, professor de bioètica, Sra. Josefina Riera, llic. en teologia, i Sr. Carles Sanchez, doctor en biologia. Inscripcions: tel. i fax: 972 727 288; 692 603 180; csm@spdd.org.

JMJ

Acolliment a Catalunya dels joves que van a la JMJ de Madrid. A partir de l'11 d'agost es preveu l'arribada de més de 40.000 joves, procedents de diverses diòcesis sobretot d'Europa i d'Amèrica, que seran acollits en centres educatius, en parròquies i en famílies de les deu diòcesis amb seu a Catalunya, i participaran en distintes activitats organitzades a les ciutats i pobles de Catalunya i Andorra.

LA SAGRADA FAMÍLIA SEGONS GAUDÍ

Les vies o itineraris de la basílica

Tres són els itineraris conceptuals que es podem establir a l'interior de la Sagrada Família:

1. Un primer itinerari, lineal, va d'una punta a l'altra de la basílica, entre la façana principal (o de la Glòria) i l'absis. Pot ser anomenat *via humanitatis* (*via de la humanitat*).
2. Un segon itinerari, també lineal, va d'una punta a l'altra del transsepte o creuer, entre la façana del Naixement i la façana de la Passió. Pot rebre el nom de *via Christi* (*via de Jesucrist*), ja que representa la vida de Jesús, entre l'encarnació-naixement i la mort-resurrecció-ascensió.
3. Un tercer itinerari, circular, comença i acaba a la porta principal, després de resseguir, començant pel costat dret, l'interior de la basílica: la nau, la façana del Naixement, el centre del creuer, el presbiteri amb l'altar i el deambulatori, la façana de la Passió i una altra vegada la nau, per acabar a la porta principal. Aquest itinerari, que té com a eix el centre de la nau pot ser anomenat *via Ecclesiae* (*via de l'Església*).

Aquest tercer itinerari inclou els altres dos, ja que l'Església és cos místic de Crist i es configura a ell (segon itinerari lineal); i, d'altra banda, l'Església s'identifica amb la humanitat creada per Déu i salvada pel seu Fill Jesucrist (primer itinerari, també lineal). A més, la vida de l'Església és doble: recorre circularment la nau, que és l'espai de la il·luminació, i, paral·lelament, segueix el claustre perimetral, que és l'espai de la peregrinació. L'Església rep la llum de la gràcia sacramental (nau) i camina pel món com a peregrina (claustre).

Aquests tres itineraris són, en darrer terme, explicacions del Credo o Símbol de la Fe, inscrit damunt les grans llanternes de la façana de la Glòria. Tot aquell que entri a la Sagrada Família ha de saber que aquest text, resum del misteri cristià, és la clau de lectura de tota la basílica.

Armand Puig i Tàrrach

La Sagrada Família segons Gaudí, Edicions Pòrtic (Grup 62)

Trobada de tots aquests joves a Barcelona: actes del dissabte 13 d'agost

Horari:

10 h. Celebració de l'eucaristia a l'Espai Fòrum.

13 h. Recepció oficial a l'Ajuntament als bisbes i als representants de les delegacions acollides.

—Tarda: itinerari espiritual i cultural per la ciutat, amb visites a la Catedral i a les basíliques de Santa Maria del Mar i de la Sagrada Família.
—20 h. Cloenda de la Jornada amb un concert a l'Espai Fòrum.

LLIBRES

La iniciació al silenci i a la pregària dels nens i nenes. No sembla fàcil ajudar els nens i les nenes actuals en l'aprenentatge de la pregària i del silenci, i en aquest llibret l'autor ens ofereix suggeriments, reflexions i exemples

pràctics. Luis M. Benavides (Buenos Aires, Argentina, 1959) és laic, casat, catequista, mestre i llicenciat en relacions humanes i públiques. És director d'una escola primària a Buenos Aires i membre de l'equip directiu de l'Institut Superior de Catequesi de l'Argentina. Ha publicat nombrosos llibres de temes catequètics i educatius, que han assolit una gran difusió. Editat pel CPL, a la col·lecció Emaús (100 pàg.).

Escritos del beato P. Francisco Palau i Quer. Nacido en Aitona (Segrià) el año 1811, el padre Francisco Palau i Quer fue seminarista de Lleida y carmelita descalzo en Barcelona. Misionero en muchos puntos de Cataluña, Francia y las Islas Baleares. Fundó la Escuela de la Virtud en la iglesia de Sant Agustí de Barcelona. Fue un teólogo y un místico de la Iglesia. Sus escritos, recogidos en este volumen, tienen especial actualidad por celebrarse el bicentenario de su nacimiento. Editorial Monte Carmelo. Burgos, 1997 (1.584 págs.).

La alegría de vivir, por Ángeles Linares Lorente. La autora es una escritora con experiencia. Durante siete años ha escrito los guiones para el programa *Diez minutos para pensar* de Radio Nacional de España. En este libro se puede hallar un verdadero programa de vida cristiana, aplicable a los diversos estados y circunstancias de los lectores. Esa es su valía. Editado por Noticias Cristianas (Ctra. de Vallvidrera al Tibidabo, 106, Barcelona), 148 páginas.

PALABRA Y VIDA

Una peregrinación de fe

Ya faltan pocos días para que comiencen los actos de la Jornada Mundial de la Juventud (JMJ); primero, en los llamados *días en las diócesis*, del 12 al 15 de agosto, y después en los actos centrales a celebrar en Madrid, del 18 al 21 del mismo mes, con la presencia del Papa.

El 20 de diciembre de 1985, por iniciativa de Juan Pablo II, se creaban estas JMJ, que ha continuado Benedicto XVI con su carisma y su estilo propios. Las JMJ han de ser consideradas bajo la perspectiva de la peregrinación. Las Jornadas han nacido del deseo de ofrecer a los jóvenes momentos significativos de pausa en su camino de peregrinación de fe. Y también para facilitarles el encuentro con otros jóvenes de su edad, provenientes de otros países y continentes, con los que puedan compartir su fe, sus inquietudes y problemas, con los que puedan intercambiar experiencias.

Para ello, se invita periódicamente a los jóvenes a convertirse en peregrinos por los caminos del mundo, construyendo puentes de fraternidad y de esperanza entre personas, pueblos y culturas.

Esta peregrinación de fe, que ha seguido las principales ciudades del mundo, llega en los próxi-

mos días a Madrid para sus actos centrales. El lema de la Jornada de este año insiste en esta dimensión de la fe: «Arrraigados y edificados en Cristo, firmes en la fe (Col 2,7)». En el mensaje que dirigió a los jóvenes de todo el mundo, invitándoles a la JMJ, el Papa hace una detallada explicación del lema. «La fe cristiana —dice— no es sólo creer en la verdad, sino sobre todo es una relación personal con Jesucristo. El encuentro con el Hijo de Dios proporciona un dinamismo nuevo a toda la existencia. Cuando comenzamos a tener una relación personal con Él, Cristo nos revela nuestra identidad y, con su amistad, la vida crece y se realiza en plenitud.»

El Papa invita a los jóvenes a fundamentar su fe en Cristo y en su Palabra; a apoyarse en la fe de sus seres queridos, en la fe de la Iglesia y les invita también a agradecer al Señor el haberla recibido como un don y haberla hecho suya.

El Papa no oculta a los jóvenes las dificultades que encuentran en la sociedad actual para vivir la fe. «En efecto —les dice—, hay una fuerte corriente de pensamiento laicista que quiere apartar a Dios de la vida de las personas y de la sociedad,

planteando e intentado crear un paraíso sin Él. Pero la experiencia enseña que el mundo sin Dios se convierte en un infierno, donde prevalece el egoísmo, las divisiones en las familias, el odio entre las personas y los pueblos, la falta de amor, alegría y esperanza.»

Benedicto XVI les dice a los jóvenes peregrinos que van a participar en la JMJ que no se dejen seducir por el modo de pensar laicista y que no permitan que se debilite su fe, con las inevitables consecuencias en el plano moral. «Por ello, también yo —les dice—, como sucesor del apóstol Pedro, deseo confirmaros en la fe. Entablad y cultivad un diálogo personal con Jesucristo, en la fe. Concedlo mediante la lectura de los Evangelios y del Catecismo de la Iglesia Católica; hablad con Él en la oración, confiad en Él. Nunca os traicionaré.»

Invito, por lo tanto, a todos los diocesanos y a cuantos puedan colaborar, a recibir a estos jóvenes de todo el mundo que nos visitarán en los próximos días como auténticos peregrinos de la fe.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona